

Oscar Benton - I Am Back

Format: CD - Digital / Label: Munich Records

Releasedatum: 12 januari 2018

Tekst: Fons Delemarre

De nieuwe cd van Oscar Benton heet 'I Am Back'. Wil dat helemaal correct zijn, dan moet Benton dus zijn weggeweest en dat is niet echt het geval. Ok, hij doet het de laatste jaren rustig aan en heeft sinds een ongeval een aantal jaren geleden problemen met zijn gezondheid, maar weg was Benton nooit helemaal.

Zo speelde hij de afgelopen jaren nog een aantal keren in concertzalen in Boekarest en Istanbul en werd hij vorig jaar door de president van Tsjechië uitgenodigd om op te treden voor het kabinet in Praag.

Ok, hij woont in een verzorgingstehuis, maar in datzelfde verzorgingstehuis heeft bluesbroeder **Johnny Laporte** (één van de gitaristen van Barrelhouse) de vocalen voor de nieuw cd opgenomen. De cd is een aangename verrassing, met name omdat Johnny Laporte bij het schrijven en arrangeren van de nummers gekozen heeft voor een ruime diversiteit aan stijlen. Soms zijn de nummers ingetogen van opzet, soms soepel swingend (My Heart Skips A Beat, I'll Come Ridin') en soms geven Benton en Laporte en **Erik Schuurman, Martijn Bosman, Rob van Donseelaar, Jaap Jan Schermer** en **Laura Nijhuis** gewoon lekker vol gas. Laporte schreef tien van de twaalf nummers. De andere twee - Bensonhurst Blues revisited en Blue Blues Singer- zijn remakes van bestaande nummers. Bensonhurst Blues, afkomstig van de soundtrack van 'Pour la peau d'un flic' met Alain Delon (1981) was Benton's grote hit, ook in het oostblok. In de loop der jaren is het nummer in beeld gebleven, ook al omdat er steeds nieuwe remixes van verschenen. Benton's eigen nieuwe versie op 'I Am Back' is ingetogen van aard, sober geïnstrumenteerd met fraai galmend **Calexico**-gitaargeluid, de cello van **Juna Schuurman** en met Benton spreekzingend à la Tom Waits. Resultaat: een eigenzinnige, intrigerende uitvoering.

Grappig is te horen dat het vleugje balkansound, zoals in het koortje "Bui Bui Bui", ook in nummers als I Am Back en My Love, Why doorklinkt. Benton heeft ongetwijfeld goede herinneringen aan die sound. De ingetogenheid van de Bensonhurst Blues revisited hoor je ook op Benjamin Wilder, Brown Eyes en op het slotnummer Old, But Happy (met **Kim Snelten** op blues harp). Dat Johnny Laporte meespeelt, arrangeert en de productie voor zijn rekening heeft genomen is goed te horen op stevige stampers als Like A Howlin' Wolf, Better Stop Cryin' (met een fraaie gitaarsolo van **Ruben Hoeke**) en Fuzz 'n Fight. Barrelhouse is op deze nummers nooit erg ver weg.

Conclusie: Oscar Benton is back van niet echt weggeweest en samen met Laporte kan hij terecht trots zijn op het eindresultaat van hun samenwerking.

